

ПРОТОКОЛ № 10
наради в райдержадміністрації від 25 листопада 2019 року

Зал засідань райдержадміністрації
25.11.2019 15-30 год.

смт. Новопокров
пров. Історичний, 1

ЗАПРОШЕНІ: Слюсарєва Світлана Олександрівна - перший заступник, в.о. голови районної державної адміністрації. Скороход О.О. - заступник голови районної державної адміністрації, Черняк Л.В. - керівник апарату районної державної адміністрації, керівники структурних підрозділів районної державної адміністрації.

ВІДСУТНІ: Сковородка Т.О., Заволодько М.О.

Нараду відкрила керівник апарату районної державної адміністрації Людмила Черняк.
На розгляд виносяться наступні питання.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Про реалізацію та захист прав людини та громадянина.

ДОПОВІДАЄ: Шенітько Ірина Петрівна – начальник юридичного відділу апарату райдержадміністрації.

2. Про Закон України від 02.10.2019 № 140-ІХ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення ефективності інституційного механізму запобігання корупції».

ДОПОВІДАЄ: Шаповалова Вікторія Сергіївна – головний спеціаліст юридичного відділу апарату райдержадміністрації.

1. СЛУХАЛИ: Про реалізацію та захист прав людини та громадянина.

ДОПОВІДАЄ: Шенітько Ірина Петрівна – начальник юридичного відділу апарату райдержадміністрації, яка зазначила, що відповідно до ст. 3 Конституції України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави.

У 1991 році Україна зробила перший крок на шляху до ствердження демократичності, верховенства права, у 1996 році, дбаючи про забезпечення прав і свобод людини, Верховна Рада України прийняла Конституцію України, в якій окремий розділ присвячено правам і свободам людини і громадянина. Наша держава ратифікувала більшість найважливіших міжнародних актів в сфері прав людини – Загальну декларацію прав людини 1948 р., Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 р., Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права 1966 р., Міжнародну конвенцію про ліквідацію всіх форм расової дискримінації 1965 р., Конвенцію про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок 1979 р., Конвенцію про права дитини 1989 р., Конвенцію ООН проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання 1984 р. та інші.

Під правами людини розуміється соціальна спроможність людини вільно діяти, самостійно обирати вид та міру своєї поведінки з метою задоволення своїх різнобічних матеріальних та духовних потреб шляхом користування певними соціальними благами в межах, визначених законодавчими актами. Важливим засобом реалізації і захисту прав та свобод людини є гарантії, тобто передбачена Конституцією і законами України система правових норм, організаційних засобів і способів, умов і вимог, за допомогою яких здійснюється охорона і захист прав, свобод та законних інтересів людини і громадянина.

Юридичний механізм захисту прав людини – це можливість здійснення громадянами певних вчинків щодо захисту власних прав і свобод. Конституція України передбачає можливість здійснення громадянами дій, спрямованих на захист їх прав і свобод, як:

– захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань;

- об'єднуватися в політичні партії та громадські організації для здійснення і захисту своїх прав і свобод;
- проводити збори, мітинги, походи і демонстрації;
- направляти індивідуальні чи колективні письмові звернення до органів державної влади;
- захищати в суді свої права і свободи;
- звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;
- звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних установ або органів.

Для забезпечення реалізації і захисту прав людини необхідно мати не тільки налагоджену правову систему, але й належним чином організовану роботу державних органів, посадових осіб, громадських організацій тощо, спрямовану на поновлення порушених прав, вдосконалення правової бази, механізму правової реалізації конституційних прав і свобод людини і громадянина. Сучасне законодавство України досить чітко визначає систему органів та посадових осіб різних рівнів, а Міністерство юстиції України плідно співпрацює з іншими державними органами, які фіксують відповідні порушення прав людини.

Тому, розуміючи гостру необхідність соціально незахищених верств населення в отриманні правової допомоги, особливо під час судового розгляду, в Україні запроваджено систему надання безоплатної правової допомоги та прийнято Закон України «Про безоплатну правову допомогу», що регламентує надання безоплатного адвоката та отримати високопрофесійну фахову допомогу майже в кожному куточку країни.

Загальна кількість центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги та бюро правової допомоги де можна безоплатно отримати доступ до безоплатного адвоката в Україні на сьогодні становить 548 одиниць. Адресу найближчого до Вас центру або бюро можна знайти на сайті Координаційного центру з надання правової допомоги, за наступним посиланням: <https://legalaid.gov.ua/ua/component/content/article/30-operativna-info/895-saity-rehionalnykh-tsentriv-z-nadannia-bvvpd>.

Адвокати, призначені центрами можуть здійснювати захист у кримінальному провадженні під час досудового розслідування та судового провадження; брати участь у розгляді справи про адміністративне правопорушення; представляти права і законні інтереси осіб в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами; запитувати і отримувати документи та інші матеріали або їх копії в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування; збирати відомості з метою використання їх під час захисту прав і законних інтересів; ознайомлюватися в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах та організаціях з необхідними для забезпечення ефективного правового захисту документами (крім тих, що є державною таємницею).

Проте право на отримання такої допомоги мають лише визначені категорії осіб, зокрема це особи з числа малозабезпечених, особи з інвалідністю, діти, у тому числі діти-сироти, діти, позбавлені батьківського піклування, внутрішньо переміщені особи, біженці, особи затримані або арештовані, які тримаються під вартою, засуджені, ветерани війни, ветерани праці, недієздатні особи, жертви насильства та інші.

З повним переліком категорій осіб, які мають право на отримання безоплатної вторинної правової допомоги можна ознайомитись у статті 14 Закону України «Про безоплатну правову допомогу» за посиланням: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3460-17>.

І наостанок, хочу зауважити, держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави. А для ефективного захисту своїх прав необхідно не тільки їх знати, а й вміти правильно застосовувати. Тому, одним із важливих напрямків діяльності територіальних підрозділів Міністерства юстиції України залишається робота, направлена на підвищення правової свідомості громадян, до якої відносяться всі заходи, що проводяться в рамках всеукраїнського правопросвітницького проєкту «Я МАЮ ПРАВО!».

2. СЛУХАЛИ: Про Закон України від 02.10.2019 № 140-IX «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення ефективності інституційного механізму запобігання корупції».

ДОПОВІДАЄ: Шаповалова Вікторія Сергіївна – головний спеціаліст юридичного відділу апарату райдержадміністрації.

18.10.2019 набрав чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення ефективності інституційного механізму запобігання корупції» від 02.10.2019 № 140-ІХ, яким було внесено зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Закону України «Про запобігання корупції» та Закону України «Про державну службу», а саме:

1. У Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради Української РСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

а) у частині першій статті 212³ слова «Про засади запобігання і протидії корупції» замінити словами «Про запобігання корупції»;

б) у пункті 1 частини першої статті 255:

- в абзаці другому цифри "172⁴-172⁹" замінити цифрами і словами "172⁴-172⁹" (за винятком правопорушень, вчинених службовими особами, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище), 172⁹⁻¹¹;

- абзац "Національного агентства з питань запобігання корупції (статті 172⁴-172⁹, 172⁹⁻², 188⁴, 212¹⁵, 212²¹)" пункту 1 частини першої викласти в такій редакції:

"Національного агентства з питань запобігання корупції (статті 172⁴-172⁹ (в частині правопорушень, вчинених службовими особами, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище), 188⁴, 212¹⁵, 212²¹):

Примітка. Під службовими особами, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище, в цій статті розуміються особи, зазначені у примітці до статті 50 Закону України "Про запобігання корупції":

в) у статті 257:

- частину другу викласти в такій редакції:

«Протокол про вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, разом з іншими матеріалами у триденний строк з моменту його складення надсилається до місцевого загального суду за місцем вчинення такого правопорушення»;

- у частині третій слова «вчинення корупційного правопорушення» замінити словами «вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією»;

- у частині четвертій слова «про вчинення адміністративного корупційного правопорушення» замінити словами «про вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією»;

після слів «повідомлення про складення протоколу» доповнити словами «для розгляду питання щодо можливого відсторонення такої особи від виконання службових повноважень»;

г) у частині четвертій статті 277 слова «про адміністративні корупційні правопорушення» замінити словами «про адміністративні правопорушення, пов'язані з корупцією», а слова «протокол про адміністративне корупційне правопорушення» замінити словами «протокол про таке правопорушення»;

д) у частині сьомій статті 285 слова «за адміністративне корупційне правопорушення» замінити словами «за адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією».

2. У Законі України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 1 абзац четвертий викласти в такій редакції:

«близькі особи - члени сім'ї суб'єкта, зазначеного у частині першій статті 3 цього Закону, а також чоловік, дружина, батько, мати, вітчим, мачуха, син, дочка, пасинок, падчерка, рідний та двоюрідний брати, рідна та двоюрідна сестри, рідний брат та сестра дружини (чоловіка), племінник, племінниця, рідний дядько, рідна тітка, дід, баба, прадід, прабаба, внук, внучка, правнук, правнучка, зять, невістка, тесть, теща, свекор, свекруха, батько та мати дружини (чоловіка) сина (дочки), усиновлювач чи усиновлений, опікун чи піклувальник, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням зазначеного суб'єкта»;

2) абзац шістнадцятий статті 1 замінити трьома новими абзацами такого змісту:

«члени сім'ї:

а) особа, яка перебуває у шлюбі із суб'єктом, зазначеним у частині першій статті 3 цього Закону, та діти зазначеного суб'єкта до досягнення ними повноліття - незалежно від спільного проживання із суб'єктом;

б) будь-які особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки із суб'єктом, зазначеним у частині першій статті 3 цього Закону (крім осіб, взаємні права та обов'язки яких не мають характеру сімейних), у тому числі особи, які спільно проживають, але не перебувають у шлюбі».

3) доповнити статтю 13¹ такого змісту:

«**Стаття 13¹.** Уповноважені підрозділи (уповноважені особи) з питань запобігання та виявлення корупції

1. З метою організації та здійснення заходів із запобігання та виявлення корупції, передбачених цим Законом, утворюються (визначаються) уповноважені підрозділи (уповноважені особи) з питань запобігання та виявлення корупції.

Уповноважені підрозділи (уповноважені особи) з питань запобігання та виявлення корупції утворюються (визначаються) в:

Офісі Президента України, Апараті Верховної Ради України, Секретаріаті Кабінету Міністрів України, Секретаріаті Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

апаратах Ради національної безпеки і оборони України, Рахункової палати, Верховного Суду, Вищого антикорупційного суду, Конституційного Суду України, Національного банку України, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб; секретаріатах Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

апаратах та територіальних органах міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, інших державних органів, юрисдикція яких поширюється на всю територію України (крім Національного антикорупційного бюро України, Національного агентства);

апараті Ради міністрів Автономної Республіки Крим, апаратах органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим;

обласних, Київській та Севастопольській міських, районних, районних у місті Києві державних адміністраціях;

апаратах Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, **районних**, міських рад, Севастопольської міської ради, секретаріаті Київської міської ради;

на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери управління державного органу (крім юридичних осіб, у яких відповідно до цього Закону затверджуються антикорупційні програми);

у державних цільових фондах.

2. Основними завданнями уповноважених підрозділів (уповноваженої особи) є:

1) розроблення, організація та контроль за проведенням заходів щодо запобігання корупційним правопорушенням та правопорушенням, пов'язаним з корупцією;

2) організація роботи з оцінки корупційних ризиків у діяльності відповідного органу, підготовки заходів щодо їх усунення, внесення керівнику такого органу відповідних пропозицій;

3) надання методичної та консультаційної допомоги з питань додержання законодавства щодо запобігання корупції;

4) здійснення заходів з виявлення конфлікту інтересів, сприяння його врегулюванню, інформування керівника відповідного органу та Національного агентства про виявлення конфлікту інтересів та заходи, вжиті для його врегулювання;

5) перевірка факту подання суб'єктами декларацій та повідомлення Національного агентства про випадки неподання чи несвоєчасного подання таких декларацій у визначеному відповідно до цього Закону порядку;

6) здійснення контролю за дотриманням антикорупційного законодавства, у тому числі розгляд повідомлень про порушення вимог цього Закону, у тому числі на підвідомчих підприємствах, в установах та організаціях;

7) забезпечення захисту працівників, які повідомили про порушення вимог цього Закону, від застосування негативних заходів впливу з боку керівника або роботодавця відповідно до законодавства щодо захисту викривачів;

8) інформування керівника відповідного органу, Національного агентства або інших спеціально уповноважених суб'єктів у сфері протидії корупції про факти порушення законодавства у сфері запобігання і протидії корупції.

3. Керівник уповноваженого підрозділу (уповноважена особа) підзвітний і підконтрольний керівнику відповідного державного органу або органу місцевого самоврядування.

Керівник відповідного державного органу або органу місцевого самоврядування забезпечує гарантії незалежності уповноваженого підрозділу (уповноваженої особи) від впливу чи втручання у його роботу.

4. Керівник уповноваженого підрозділу (уповноважена особа) державного органу, юрисдикція якого поширюється на всю територію України, може бути звільнений за ініціативою керівника, за умови надання згоди Національним агентством.

Згода Національного агентства надається з метою з'ясування обставин, передбачених частиною третьою статті 53 цього Закону.

5. Національне агентство затверджує Типове положення про уповноважений підрозділ (уповноважену особу) та порядок надання згоди на звільнення керівника уповноваженого підрозділу (уповноваженої особи).

Національне агентство встановлює обов'язкові вимоги до мінімальної штатної чисельності уповноваженого підрозділу в державних органах";

4) статтю 36 доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Вимоги цієї статті не поширюються на:

1) осіб, які входять як незалежні члени до складу наглядової ради державного банку, державного підприємства, державної організації, що має на меті одержання прибутку, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі;

2) депутатів місцевих рад (крім тих, які здійснюють свої повноваження у відповідній раді на постійній основі)»;

6) у статті 45:

- у частинах першій та другій слово і цифру «пункті 5» виключити;

- у частині третій:

абзац другий викласти в такій редакції:

«Особи, зазначені у підпункті «в» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, подають в установленому цим Законом порядку декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за минулий рік у разі входження до складу конкурсної або дисциплінарної комісії, утвореної відповідно до законів України «Про державну службу», «Про службу в органах місцевого самоврядування», цього та інших законів України, Громадської ради доброчесності, утвореної відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», - протягом десяти календарних днів після входження (включення, залучення, обрання, призначення) до складу відповідної комісії, Громадської ради доброчесності»;

- абзац третій виключити;

- абзац перший частини четвертої викласти в такій редакції:

«4. Упродовж семи днів після подання декларації суб'єкт декларування має право подати виправлену декларацію, але не більше трьох разів»;

- доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Дія розділу VII цього Закону не поширюється на іноземців-нерезидентів, які входять як незалежні члени до складу наглядової ради державного банку, державного підприємства, державної організації, що має на меті одержання прибутку, господарського товариства, у статутному капіталі якого більше 50 відсотків акцій (часток) належать державі»;

7) у статті 46:

а) у частині першій у пункті 1 абзац перший викласти в такій редакції:

«1) прізвище, ім'я, по батькові, число, місяць і рік народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків, серію та номер паспорта громадянина України, унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі суб'єкта декларування та членів його сім'ї, зареєстроване місце їх проживання, а також місце фактичного проживання або поштову адресу, на яку суб'єкту декларування Національним агентством може бути надіслано кореспонденцію, місце роботи (проходження служби) або місце майбутньої роботи

(проходження служби), займану посаду або посаду, на яку претендує, та категорію посади (якщо така є) суб'єкта декларування, у тому числі належність до службових осіб, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище, суб'єктів декларування, які займають посади, пов'язані з високим рівнем корупційних ризиків, а також належність до національних публічних діячів відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

б) абзац третій викласти в такій редакції:

«особи, зазначені у підпункті «в» пункту 2 частини першої статті 3 цього Закону, - також відомості про назву конкурсної комісії, до складу якої вони входять (входили)»;

в) пункт 5' викласти в такій редакції:

«5') юридичні особи, трасти або інші подібні правові утворення, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) яких є суб'єкт декларування або члени його сім'ї.

Терміни «кінцевий бенефіціарний власник (контролер)», «траст» вживаються у значеннях, наведених у Законі України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення";

г) перше речення пункту 6 доповнити словом «криптовалюти»;

д) в абзаці першому пункту 7 слова "отримані (нараховані) доходи" замінити словами «отримані доходи суб'єкта декларування або членів його сім'ї»;

перше речення пункту 8 викласти в такій редакції:

«8) наявні у суб'єкта декларування або членів його сім'ї грошові активи, у тому числі готівкові кошти, кошти, розміщені на банківських рахунках або які зберігаються у банку, внески до кредитних спілок та інших небанківських фінансових установ, кошти, позичені третім особам, а також активи у дорогоцінних (банківських) металах»;

доповнити пунктом 8' такого змісту:

«8') банківські та інші фінансові установи, у тому числі за кордоном, у яких у суб'єкта декларування або членів його сім'ї відкриті рахунки (незалежно від типу рахунку, а також рахунки, відкриті третіми особами на ім'я суб'єкта декларування або членів його сім'ї) або зберігаються кошти, інше майно. Такі відомості включають дані про тип та номер рахунку, дані про банківську або іншу фінансову установу, осіб, які мають право розпоряджатися таким рахунком або мають доступ до індивідуального банківського сейфа, осіб, які відкрили рахунок на ім'я суб'єкта декларування або членів його сім'ї»;

в абзаці першому пункту 9:

перше речення викласти в такій редакції:

«9) фінансові зобов'язання суб'єкта декларування або членів його сім'ї, у тому числі отримані кредити, позики, зобов'язання за договорами лізингу, розмір сплачених коштів у рахунок основної суми позики (кредиту) та процентів за позикою (кредитом), залишок позики (кредиту) станом на кінець звітного періоду, зобов'язання за договорами страхування та недержавного пенсійного забезпечення»;

останнє речення виключити;

в абзаці першому пункту 10 слова «видатки та всі правочини» замінити словами «видатки, а також будь-які інші правочини»;

б) частину другу доповнити абзацами другим і третім такого змісту:

«Національне агентство визначає у формі декларації дані, що повинні зазначатися з метою ідентифікації фізичних або юридичних осіб, у тому числі іноземців, осіб без громадянства, іноземних юридичних осіб, а також об'єктів декларування, інформація щодо яких подається у декларації.

Дані про об'єкт декларування, що перебував у володінні або користуванні суб'єкта декларування або членів його сім'ї, зазначаються в декларації, якщо такий об'єкт перебував у володінні або користуванні станом на останній день звітного періоду або протягом не менше половини днів протягом звітного періоду»;

в) у частині четвертій: слова «відповідно до абзаців другого і третього» замінити словами «відповідно до абзацу другого»;

г) доповнити приміткою такого змісту:

«Примітка. У цілях розділу VII цього Закону членами сім'ї суб'єкта декларування, які не є його подружжям або дітьми, вважаються особи, що спільно проживали із суб'єктом декларування станом на останній день звітного періоду або сукупно протягом не менше 183 днів протягом року, що передує року подання декларації»;

8) в абзаці першому частини другої статті 49 слова "відповідних громадських рад, рад громадського контролю, утворених при державних органах" виключити;

9) у частині другій статті 52:

перше речення абзацу першого викласти в такій редакції:

«2. У разі суттєвої зміни у майновому стані суб'єкта декларування, а саме отримання доходу, придбання майна або здійснення видатку на суму, яка перевищує 50 прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб на 1 січня відповідного року, зазначений суб'єкт у десятиденний строк з моменту отримання доходу, придбання майна або здійснення видатку зобов'язаний повідомити про це Національне агентство»:

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Положення частини другої цієї статті застосовуються до суб'єктів декларування, які є службовими особами, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище, а також суб'єктів декларування, які займають посади, пов'язані з високим рівнем корупційних ризиків, відповідно до статті 50 цього Закону»;

10) статтю 52' викласти в такій редакції:

«Стаття 52'. Особливості здійснення заходів фінансового контролю стосовно окремих категорій осіб

1. Стосовно осіб, зазначених у підпунктах «в», «г», «д», «е», «з», «и» пункту 1 частини першої статті 3 цього Закону, які за посадами, що вони займають, належать до кадрового складу розвідувальних органів України та/або займають посади, перебування на яких пов'язане з державною таємницею у зв'язку з безпосереднім здійсненням такими особами оперативно-розшукової, контррозвідувальної, розвідувальної діяльності, а також осіб, які претендують на зайняття таких посад, та осіб, які припинили діяльність, заходи, передбачені розділом VII цього Закону, організуються і здійснюються у спосіб, що унеможливує розкриття належності таких осіб до відповідних державних органів чи військових формувань, у порядку, що визначається Національним агентством.

Члени сім'ї осіб, зазначених в абзаці першому частини першої цієї статті, які є суб'єктами декларування відповідно до цього Закону, з метою збереження державної таємниці зазначають дані про таких осіб в обсягах, формі та за змістом, що унеможливають розкриття їх належності до зазначених органів.

Ця стаття не поширюється на посадових осіб, які призначаються та звільняються з посад актами Президента України та Верховної Ради України, що не становлять державної таємниці. Такі особи подають декларації осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, в загальному порядку відповідно до розділу VII цього Закону»;

3. У Законі України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) у частині третій статті 3 пункт 3 частини першої статті 84 викласти в такій редакції: «3) набрання законної сили рішенням суду щодо притягнення державного службовця до адміністративної відповідальності за пов'язане з корупцією правопорушення, яким на особу накладено стягнення у виді позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю, що пов'язані з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування».

Доручення

керівника апарату районної державної адміністрації Людмили Черняк:

1. керівникам відділів та структурних підрозділів райдержадміністрації забезпечити своєчасне і якісне виконання запланованих заходів з проведення Всеукраїнського тижня права у 2019 році на території Новопсковського району Луганської області та у строк до 14 грудня 2019 року поінформувати юридичний відділ апарату райдержадміністрації про їх виконання.

Термін: до 14.12.2019.

Відповідальні: керівники відділів та структурних підрозділів райдержадміністрації.

ВИРІШИЛИ: Інформацію з цього питання взяти до відома, керівникам відділів та структурних підрозділів райдержадміністрації забезпечити своєчасне і якісне виконання запланованих заходів з проведення Всеукраїнського тижня права у 2019 році на території Новопсковського району Луганської області та у строк до 14 грудня 2019 року поінформувати юридичний відділ апарату райдержадміністрації про їх виконання.

2. керівникам відділів та структурних підрозділів райдержадміністрації забезпечити врахування у роботі очолюваних структурних підрозділів положення Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення ефективності інституційного механізму запобігання корупції» від 02.10.2019 № 140-ІХ.

Термін: постійно.

Відповідальні: керівники відділів та структурних підрозділів райдержадміністрації.

ВИРІШИЛИ: Інформацію з цього питання взяти до відома, керівникам відділів та структурних підрозділів забезпечити врахування у роботі очолюваних структурних підрозділів положення Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення ефективності інституційного механізму запобігання корупції» від 02.10.2019 № 140-ІХ.

Керівник апарату районної
державної адміністрації

Людмила ЧЕРНЯК